

פרק ו'

- פסוק א' - אוי לאלו שיושבים בשקט ובמנוחה בעיר ציון, ולאלו שיושבים לבטח בהר שומרון, מתחלה הייתם נקראים בשם "מובחרים שבגוים", אבל עכשיו בחרו בהנהגותיהם של הגוים ובאו לכלל הגוים.
- פסוק ב' - אומר ד', מדוע מאסתם בתורתי, עברו אל כלנה (בבל), ואל העיר חמת הגדולה ואל גת שבפלשתים, ותראו האם טוב להם יותר מאשר לכם, עוד ראו האם גבולם גדול מגבולכם, ומכיון שתראו שאין להם טובה יותר משלכם א"כ מדוע אתם מורדים בי.
- פסוק ג' - דעו לכם שבמעשיכם הרעים אתם מזיזים עצמכם לכיוון הרעה, ואתם מתקרבים אל הגלות שבה האויבים יחמסו אתכם.
- פסוק ד' - אתם מתענגים לשכב על מטות העשויות משן הפיל, ופורסים על המטות סדינים שהם במדה יותר גדולה מהמטה כדרך המתענגים, ואוכלים כבשים שמנים (כרים) מן הצאן, ועגלים ממקום שנתפטמו שמה. (מרבק).
- פסוק ה' - פורטים על מיתרי הנבל, היינו שעושים פעולה באצבעותיהם על חוטי הנבל שישמיע קול שיר, מחשיבים את שיריהם כשירי דוד המלך, אך באמת אין שום דמיון ביניהם, לפי שדוד שר שירים לשם שמים והם שרים בשביל להתענג.
- פסוק ו' - שותים יין במזרקים שהם כלים גדולים ואינם מסתפקים בכוסות רגילים כשאר בני אדם, ואת הבשמים המעולים ביותר הם מושחים על בשרם, בשביל להתענג, ולא נהיו חולים מרוב צער ממה ששמעו מפי הנביאים על הפורענות שעתידה לבא עליהם. (הנביא מכנה את עם ישראל בתואר "יוסף" ע"ש שיוסף כלכל את ישראל במצרים).
- פסוק ז' - מכיון שעשו כל החטאים, ילכו לגלות ראשונים לפני שיגלו יהודה ובנימין, ויסורו מהם סעודות היתרות שעשו.
- פסוק ח' - נשבע ד' בעצמו, מואס אני בביהמ"ק שנקרא "גאון יעקב" ע"ש רוממותו, ואת ארמנות יעקב אני שונא, ולכן אמסור את העיר ירושלים ואת יושביה ביד האויב.
- פסוק ט' - גם אם חלק מהאנשים ינצלו מהחרב וישארו לחיות, כי יתחבאו בבית, לא יועיל להם כלום, כי האויב ישרוף את הבתים ושם ימותו.
- פסוק י' - ויבא דודו, הוא אחי אביו, ומסרפו הוא אחי אמו, שבא להציל עצמות מתוך השרפה, וישאל את מי שנמצא

לפי שהשרפה כילתה הכל, ויאמר לו חברו שתוק, אל תהרהר אחר מדת הדין, עונש זה מגיע להם, לפי שלא רצו להזכיר שם ד' רק שם ע"ז.

פסוק - ד' יתן פקודה לאויב שיבא ויכה את מלכות אפרים ויעשהו לחתיכות קטנות, ומכנהו בתואר "הבית הגדול", לפי שיש במלכותו עשרת השבטים, הכוונה שלא יחזרו לארצם עד שתהא הגאולה העתידה, ואת מלכות יהודה יעשה לחתיכות גדולות, הנביא מכנהו בתואר "הבית הקטן", לפי שיש במלכותו רק את יהודה ובנימין, הכוונה שהם יחזרו לא"י בבית השני.

פסוק - האם יש אפשרות שסוסים ירוצו על הסלעים, הרי ישברו פרסותיהם, עוד דוגמא, האם אדם יכול לחרוש עם השוורים בסלעים, הלא יקלקל את השוורים, כמו שהדברים אלו לא מרויחים כלום אם משנים ממנהגו של עולם, כך אין ראוי מה שאתם עושים, הופכים את משפט התורה ותמורתו לוקחים את הע"ז שנמשלת לעשב מר שנקרא ראש, ואת הצדקה אתם זורקים ולוקחים תמורתו עבודת הפסל שהוא נמשל לעשב מר שנקרא לענה.

פסוק - אתם שמחים בהצלחתכם שאינה עתידה להתקיים בידכם, ואתם אומרים בחוזק ידינו לקחנו לעצמנו התגברות ולא בהשגחת ד'.

פסוק - בגלל שחטאתם לפני הנני מביא עליכם עם שילחץ אתכם מהדרך שבאים בו אל חמת שהיא בצד הצפוני של א"י, עד נחל הערבה שהוא בצד הדרומי של א"י, כלומר מקצה אחד עד הקצה השני.